

NO JUGUEM AMB EL PRESSUPOST

Cal que el Parlament aprovi el pressupost de 2023 quan toca

El principal propòsit de qualsevol Govern hauria de ser servir a la població i resoldre els seus problemes. Això es fa a través de les polítiques públiques i de l'actuació de l'Administració que està, no ho oblidem, al servei dels ciutadans.

Sembla sobrer haver de recordar coses tan bàsiques, però sovint, en l'actuació dels Governos i en els posicionaments de l'oposició, sembla que prevalgui més l'assoliment d'objectius de part, per legítims que siguin, que el benestar dels ciutadans.

Aquesta reflexió ve arran de la discussió sobre una eventual prorroga del pressupost. És cert que no seria la primera vegada que es produeix al Parlament de Catalunya i que passa també en d'altres parlaments. Però ara ens passa, a Catalunya, en unes circumstàncies agreujades o més complicades: és el segon any de la legislatura, no es tractaria d'una prorroga tècnica i vindria ocasionada per l'exigua minoria que dona suport al Govern que els ha de presentar.

El pressupost anual d'un Govern no és un projecte qualsevol. El Pressupost planteja les polítiques i accions -noves o recurrents- que es duran a terme al llarg de l'exercici i els recursos que s'hi dotaran, precisament per atendre les necessitats dels ciutadans i les aspiracions del país en el terreny econòmic, social, educatiu i cultural, sanitari, de seguretat, tecnològic, de projecció externa, etc. etc. És, certament, una eina necessària per a l'exercici de l'autogovern i per al benestar de la ciutadania. I, en termes democràtics, constitueix el compromís d'un govern davant una cambra legislativa a la que ha de proposar objectius i retre comptes.

La situació política a Catalunya, amb un Govern minoritari i que no és ni tan sols la primera força de la cambra exigeix unes dosis de responsabilitat i pragmatisme majors que en circumstàncies més favorables. Es fa encara més necessària la negociació per part del Govern, però també per part de les forces parlamentàries, per construir una majoria suficient per acordar-los.

Es poden discutir i negociar prioritats, projectes i partides. Però entenem que no s'hauria de posar en qüestió la necessitat de la seva aprovació, ni utilitzar la negociació pressupostària com una eina partidària de pressió, quasi d'extorsió de vegades, per a obtenir altres objectius desvinculats dels comptes públics. Ni per part de l'oposició ni del propi Govern, que ha de ser conscient que necessita d'aquest instrument per a exercir com a tal.

L'espectacle a que sovint assistim de fer del Pressupost una moneda de canvi només perjudica als ciutadans que veuen ajornades polítiques i actuacions que els tenen com a destinataris. En aquest sentit, el Govern del país ha de mostrar la suficient obertura, flexibilitat i voluntat de negociació a que també estan obligades les forces parlamentàries que han de fer possible un acord sobre el Pressupost per a que el país avanci.

Això és encara més cert en un moment tan difícil com el que vivim, com a resultat d'una crisi econòmica que encara arrossega conseqüències, de la pandèmia i d'un present i un futur immediat derivat de la guerra a Ucraïna, que planteja incògnites, restriccions i dificultats per al conjunt dels ciutadans.

No és el moment del regat en curt, de la política petita. És el moment de plantejar-se amb ambició i generositat un projecte integrador per al país. I el Pressupost n'és un dels principals i més immediat instrument.

Volem més i millor autogovern. Un país que aspira a autogovernar-se més profundament no pot renunciar ni ajornar innecessàriament l'aplicació de les polítiques que els seus ciutadans necessiten, ni tampoc renunciar a ingressos que no serien possibles en un pressupost prorrogat.

Portes Obertes del Catalanisme reclama dels seus governants i del conjunt de forces polítiques l'esforç necessari per a aprovar en el temps més breu possible els Pressupostos de la Generalitat per a 2023.

Segurament no seran els Pressupostos que cadascú voldria en tots els seus termes, però sí els que reclamen la responsabilitat de governar i d'ostentar la representació dels ciutadans.

Per això, des de Portes Obertes del Catalanisme considerem que:

- La sortida del govern d'un dels dos partits de la coalició no pot constituir cap excusa per eludir la responsabilitat del Govern de presentar de forma immediata un projecte de pressupost al Parlament de Catalunya.
- Jugar amb la hipòtesi de prorrogar el pressupost no és admissible pel perjudici que aquesta decisió comportaria per a la societat catalana.
- És cert que el govern de la Generalitat no te majoria al Parlament. Els 33 diputats i diputades que li donen suport són del tot insuficients per fer viable l'acció de govern, menys encara en unes circumstàncies tan difícils com les que hem de fer front.
- El president de la Generalitat te la responsabilitat de treballar per assolir els acords parlamentaris que permetin l'aprovació del pressupost, sense apriorismes que ho facin impossible.
- Els grups parlamentaris han de treballar també per fer possible aquest acord, amb generositat i responsabilitat, posant per davant dels seus legítims interessos partidaris la conveniència de comptar amb el pressupost de 2023.

Portes obertes del Catalanisme

25/10/2022